Sport&Strategie
VOOR PROFESSIONALS IN DE SPORT, BIJ OVERHEID, BEDRIJVEN & MEDIA
Editie Vlaanderen

Pagina 8

Hoeveel reddingsboei zit er in sportieve crowdfunding?

Pagina 12

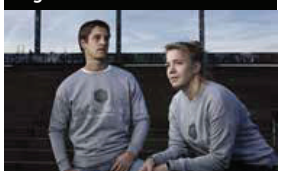

RisingTrack biedt alternatieve financiering in de sport

Pagina 17

Hoeveel 'sportmanager' is Sven Nys nu eigenlijk?

Pagina 22

Geboortemaandproblematiek: nieuwe ideeën uit het Nederlandse voetball

Pagina 26

De Vlaamse basketbalbond tegen het licht gehouden

Sportadvocaat Johnny Maeschalck

"Ook een atleet heeft recht op verdediging"

Een aspect van de complexe wereld van het sportmanagement dat de laatste jaren en zelfs decennia steeds uitgesprokener naar voren komt, is het juridische. Alsmaar vaker worden sportzaken naar de 'publieke' wereld en rechtbanken geëxporteerd. En gepleit door gespecialiseerde advocaten. Veruit de bekendste onder 's lands sportadvocaten, zowel gemeten aan mediazaken als aan zijn fenomenale 'atletenportefeuille', is meester Johnny Maeschalck. *Sport & Strategie Vlaanderen* sprak met de man die de steile opgang van sportrecht vanop de eerste rij van de rechtbank meemaakte. En mee vormgaf.

AUTEUR: **MARKO HEIJL**

Het kantoor van Van Landuyt & Partners in Dilbeek oogt zoals je dat van een advocatenkantoor mag verwachten: statig en verzorgd, zakelijk. Tot je in het kantoor van meester Johnny Maeschalck belandt. Muren vol sportkunst, twee koersfietsen van een gereputeerd merk en ongetwijfeld ook dito coureur, schabben vol sportmemorabilia als ware je in een bijhuis van het Sportimonium in Hofstade. Hier huist meer dan enkel een sportadvocaat, maar ook een sportfanaat. Overal ook prachtige sportfoto's, want privé uit Maeschalcks sportaffiniteit zich in het maken van de meest prachtige beelden.

En ook met de pen kan Maeschalck zijn sportieve ei kwijt, met sportjuridische werken als *Sportrecht in Beweging, Sportcodex, Sportrechtspraak* en *Je rechten als sportbeoefenaar*. De boeken belichten het uitdeinende vakgebied van het sportrecht en de juridi-

Lees verder op pagina 4

FOTO: PHOTONEWS

Bent u ook een professional in de sport?

Neem dan nu een abonnement op Sport&Strategie Vlaanderen.
Slechts 59,59 euro (normaal 112,50 euro) per jaar!

Ga naar www.sportstrategie.be en profiteer!

Sportieve baksteen

Vlamingen hebben een baksteen in hun maag, zo wil het cliché. Koterijen, lintbebouwing, halve jaarlonen die rechtstreeks aan de bank worden doorgestort voor de afbetaling van de fermette. Onze liefde voor de natuur uiten we door er middenin te gaan wonen.

Maar helaas is niets minder waar als het gaat om de bouw van sportinfrastructuur. Het tekort ervan op breedtesportniveau belichtten we al meermaals in *Sport & Strategie Vlaanderen*. En ook de schrijnende situatie van de voetbaltempels (nou ja ...) van onze profclubs is alom bekend. Om nog maar te zwijgen van een geschikt stadion voor onze nationale ploegen en onze gastvrije aanwezigheid op het EK van 2020, een dossier dat tot een ander soort bouwwoede heeft geleid: die van buurtgroepen, politiek en andere clubs. Een schaars lichtpuntje is *The Great Old* Bosuil, die na de promotie van Antwerp naar de hoogste afdeling in ijltempo wordt opgekalefaterd en van Ghelamco-topman Paul Gheysens een nieuwe hoofdtribune krijgt. Werd Gent geen kampioen nadat Gheysens daar een nieuw stadion had neergepoot ...? (MH)

FOTO ANPHOTO

WALTER **VAN STEENBRUGGE**

Over sikjes en brilscores

De hoogste reeksen van de landelijke voetbalcompetities zijn op gang getrapt. De Jupiler Pro League. Een teken des tijds. De commercie infiltreert. Vroeger heette ze gewoon 'de eerste klasse'.

Ook de Europese competities sieren reeds enkele weken onze schermen en vullen de bladen. Wie mee rondjes wil draaien in de hoogste kermis en in zijn landelijke competitie net tekortschoot, moet zijn sporen verdienen. Voorrondes dus.

Ik had het genoegen de Europese voorrondewedstrijd van Club Brugge, tegen Griekse hoofdstedelingen, bij te wonen in gezelschap van Ivan Sonck. Een man die zichzelf, bedrieglijk serieus, de grootste sportjournalist van Vlaanderen noemt. 1,93 meter, meer bepaald.

Een man met een sikje, die met een rechtendiploma op zak toch koos voor de sportjournalistiek. Niet verwonderlijk als je, zoals half Vlaanderen, elke zondag aan de radio gekluisterd zat om Jan Wauters wedstrijden van commentaar te horen voorzien.

Meestal geroemd als atletiekkenner, maar ooit begonnen als allrounder die ook voetbalmatchen versloeg. *Ivan de Verschrikkelijke*, zoals hij zichzelf op zijn voicemail noemt, kreeg steevast wedstrijden voorgeschoteld die op 0-0 zouden eindigen en zouden getuigen van een grenzeloze saaiheid. Dat hoefde toen, voor de eeuwwisseling, niet echt dramatisch te zijn, want liveverslaggeving van volledige wedstijden kreeg je, bij hoge uitzondering, alleen te zien in het laatste stadium van de Europese competities. In '*Eurovision*' welteverstaan.

Van enkele partijen van de landelijke competitie kreeg je een samenvatting op zondag, maar van de meeste pas op maandag ... Tegenwoordig onvoorstelbaar. Minder was meer. En als Ivan een saaie wedstrijd samenvatte, werd het toch nog onderhoudend. Als journalist zei hij waar het op sloeg. Taalvaardig en met een vleugje ingehouden humor.

De tijden veranderden, zo ook de sport, het voetbal en de sportjournalistiek. Sneller, blitser en vluchtiger. Een goede (sport)journalist brengt waardeloze weetjes, scoops en drukt zich uit in hyperbolen. De luisteraar, kijker en lezer zijn immers veeleisend en vooral vluchtig. En de media leven bij de gratie van lees-, luister- en kijkcijfers. Cijferfetisjisme was bij Sonck alleen sportgebonden. Centimeters en seconden.

Sportjournalisten dienen, net als rechters, onpartijdig en onafhankelijk te zijn. Een rechtstaat kan bogen op goede rechters. Ook het sportlandschap heeft baat bij goede sportjournalisten. Een vak waar passie en kennis hand in hand moeten gaan.

Ivan pronostikeerde Club Brugge - AEK Athene op 1-1. Hij had beter moeten weten. 0-0. Ivan voegde er 's anderendaags aan toe dat de groene rechthoek mogelijk niet geboden had wat we ervan hadden verwacht, maar dat zijn pronostiek alsnog zou uitkomen in Athene. Daar kon ik best mee leven. ■

Inhoud

Opinie

Walter Van Steenbrugge 2

Trudo Dejonghe 11

Wim Lagae 21

Hans Vandeweghe 32

Dossier crowdfunding

De geschiedenis van crowdfunding in België 8

Het crowdfundingplatform RisingTrack 12

Beleid & management

Interview met Sven Nys 17

Het geboortemaandeffect bij jeugdspelers 22

Bonden tegen het licht: Basketbal Vlaanderen 26

Recht

Interview met Johnny Maeschalck 1

Wetenschap & onderzoek

De competentietoolkit voor sociale sportpraktijken 24

Geschiedenis

Matchfixing 32

Varia

Vooruitblik op het Sportinnovatiecongres 15

The American Way 30

Edito

Sportmode

Nooit veel van mode begrepen. Volgens mijn vrouw ligt dat aan het feit dat ik een late middeleeuwer ben, en dat zou best weleens kunnen. Maar hoe leg je uit dat op het ene moment plastieken *sletsen* braaklelijk en lachwekkend zijn, en het volgende moment mooi en trendy? Het ene jaar is de kleur paars fout, een jaar later is het ineens – hoe is het in godshemelsnaam mogelijk? – dé kleur. Vroeger gooide je een kapotte jeansbroek gewoon weg – dat lijkt normaal voor iets dat kapot is – tegenwoordig betaal je extra per scheur en ben je helemaal 'mee'. Begrijpe wie kan. Het is slechts wachten op het moment waarop vanuit Parijs, Milaan of Hollywood sandalen met witte sokken *in* komen en iedereen daarop rondzeult. Maar wacht u daar best toch nog even mee.

Als spiegel van de samenleving is ook de sport niet ongevoelig voor trends en modeverschijnselen. Vroeger waren fluokleuren het alleenrecht van wegenwerkers en mensen actief op het dek van een vliegdekschip, tegenwoordig oogt het goed om er je racefiets mee te bestickeren en als het even kan met assorti wielerschoentjes erbij. Ook voetballers tooien zich erin, de schreeuwgele uitshirts van FC Barcelona mogen wat dat betreft gerust een mijlpaal worden genoemd. Eveneens een metertje lager is fluo momenteel de norm. Toen ik ooit met twee voetbalbezeten zoontjes in een sportzaak werd geconfronteerd met een rek vol fluoschoeisel, vroeg ik in al mijn naïviteit aan de verkoper of hij er geen zwarte had. De man keek me aan of ik van Mars kwam. Zwarte voetbalschoenen bestonden simpelweg niet meer! Maar hij had er eventueel wel witte. Na mijn bedenking dat ze toch echt wel gingen voetballen en niet tennissen, keek de man de marsman c.q. late middeleeuwer voor hem met zo mogelijk nog grotere ogen aan. Grote ogen ook bij twee jonge voetbalgodjes die met gifgroene en fluo-oranje schoenen huiswaarts keerden. Op hun huwelijksfeest zal ik ongetwijfeld ooit beelden tonen van hen met die schoenen, waarna de zaal in een deuk ligt en de bruidegom zich rot schaamt.

Een andere trend is de baard. In het peloton vooral bij cultfiguren met een bepaald heldengehalte, zoals Peter Sagan, Simon Geschke, Taylor Phinney, Guillaume Van Keirsbulck en natuurlijk Thomas De Gendt. Chris Froome zullen we er voorlopig niet in zien, wegens niet-aerodynamisch en al helemaal geen zicht. Voor mijn trendgevoelige zoontjes is een baard voorlopig geen optie, evenmin als het modeverschijnsel van de tattoo. Steeds meer topsporters met een wervende '*role model*'-waarde tooien zich ermee, maar ook dat gaat wel weer over.

En dan komt het later wel weer eens terug, want ook dat is eigen aan mode en trends. Zo is het slechts een kwestie van tijd alvorens het Rudi Völlernektapijt zijn rentree maakt in het voetbal, alvorens de betere *Mannschaft*- of Oranje '74-haartooi in ere wordt hersteld op onze voetbalvelden. Ziet u De Bruyne, Hazard en Kompany al met een heuse mat door het WK 2018 heen crossen? Akkoord, voor Marouane Fellaini zou het eigenlijk best nog wel eens een te overwegen stap kunnen zijn. En ook bij Radja Nainggolan kan ik het me eigenlijk nog wel voorstellen, maar die mag dan weer niet meedoen. Zolang de Fellaini- en Radjafans thuis het maar uit – of van – hun hoofd houden.

MARKO HEIJL
@MarkoHeijl

COLOFON

Sport & Strategie editie Vlaanderen is een uitgave van Arko Sports Media BVBA en verschijnt vier keer per jaar. Volgend nummer verschijnt in december 2017.

Hoofdredactie
Marko Heijl
E-mail: marko.heijl@sportstrategie.be

Eindredactie
Benedict Vanclooster

Met redactionele bijdagen van:
Bregt Brosens, Evi Buelens, Trudo Dejonghe, Marko Heijl, Laura Jonker, Wim Lagae, Steve Lawrence, Marc Theeboom, Sarah Van Dingenen, Walter Van Steenbrugge, Benedict Vanclooster, Hans Vandeweghe, Jan Verbeek, Pieter Verhoogt, Jikkemien Vertonghen

Uitgever
Michel van Troost
E-mail: michel.van.troost@sportstrategie.be

Redactie-adres/Lezersservice
Arko Sports Media BVBA
Louizalaan 367
B-1050 Brussel
Tel.: 0032 (0)2 642 00 71
E-mail: info@sportstrategie.be

Story Publishers
P. Van Duyseplein 8
B - 9000 Gent
www.storypublishers.be
E-mail: info@storypublishers.be

Adverteren
Voor meer informatie over partnerships en/of adverteren kunt u contact opnemen met Marleen Kessel. Advertorials vallen buiten de verantwoordelijkheid van redactie en uitgever. E-mail: marleen.kessel@sportsmedia.nl

Ontwerp&opmaak
www.ikgraphicdesign.com

Druk
PreVision, Eindhoven

Lidmaatschap Sport & Strategie
De prijs van een jaarabonnement op Sport & Strategie editie Vlaanderen bedraagt € 112,50. Indien u zich nu aanmeldt, kunt u profiteren van een aantrekkelijk introductietarief. U betaalt slechts € 59,59! Bedragen zijn excl. 6% btw maar incl. verzend- en administratiekosten

© 2017 Arko Sports Media BVBA
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, in fotokopie of anderszins gereproduceerd door middel van boekdruk, foto-offset, fotokopie, microfilm of welke andere methode dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISSN 2295-788X

Vervolg van pagina 1

sche context van portretrechten, doping, opleidingsvergoedingen, contracten, statuten en matchfixing. Ze dienen niet alleen als studiemateriaal voor zijn studenten sportrecht aan de VUB, maar verlenen ook diepere inzichten aan geïnteresseerde toehoorders van de lezingen die hij overal te lande over zijn vakgebied geeft.

Maar Maeschalck is natuurlijk vooral bekend als advocaat in de meeste van de bekende sportzaken die ons land de laatste decennia kende, en die onlosmakelijk met zijn naam verbonden zijn. Zelf blijft hij discreet over zijn sportieve clientenbestand, maar wie zijn naam in Google Afbeeldingen intikt, komt de sportadvocaat tegen als pleiter en vertrouwenspersoon aan de zijde, letterlijk en figuurlijk, van een schier oneindig aantal bekende topsporters: Frank Vandenbroucke, Claude Criquielion, Roel Paulissen, Kim Gevaert, Cedric Van Branteghem, Joël Smets, Steve Ramon, Bjorn Leukemans, Rutger Beke, Xavier Malisse, Yanina Wickmayer, Tom Boonen, Iljo Keisse, Greg Van Avermaet, Bjorn Ruytinx, Thomas Van der Plaetsen, Leif Hoste, Sugar Jackson, dokter Geert Leinders, Femke Vandendriessche, Michel Preud'homme, Franky Van der Elst ...

Veel meer dan doping

Op een grote vergadertafel in het midden van zijn kantoor liggen hoge stapels ordners met nog meer ronkende sportnamen. De – sportjuridische – zaken gaan duidelijk goed. Meester Maeschalck: "Ik heb daarin een hele evolutie mogen meemaken. In juli 1975, ik was net afgestudeerd, had ik mijn allereerste sportzaak. In Sint-Maria-Lierde was er een wielerwedstrijd geweest waar Jean-Pierre Berckmans ten val werd gebracht door de Nederlandse pistier René Pijnen. De echtgenote van Berckmans kwam mij vinden, ik was toen net drie weken aan de balie. Ze vroeg of er iets aan te doen was en in mijn jeugdige overmoed en sportief enthousiasme heb ik ja gezegd. Niet wetende waarom ik ja had gezegd of waarop ik me zou baseren. Ik ben naar mijn patron geweest, meester Hans Ketsman, die ik nog altijd dankbaar ben. Ik legde hem de situatie voor en hij zei me dat we het gingen doen. Hij bereidde het voor en ik ging het pleiten. We hebben toen gelijk gekregen, eerst voor de rechtbank in Oudenaarde en daarna voor het Hof van Beroep in Gent. Dat heeft natuurlijk de nodige weerklank gekregen en op die weerklank is dan het kantoor gebaseerd op sportrecht gegroeid. Daarna kwam in 1976 de eerste dopingzaak, waar men meer dan vragen stelde bij mijn aanwezigheid als advocaat. Daar is het begonnen, in een situatie waarin we spraken van sport *of* recht. Zij die zich bezighielden met sport, meenden dat ze in hun eigen afgebakende zone zowat alles mochten doen. Rechten had een sportbeoefenaar niet. In elk reglement stond dat het uitgesloten was, op straffe van zelf uitgesloten te worden, om naar de rechtbank te stappen. Ik heb de evolutie meegemaakt van sport *of* recht, over sport *en* recht, naar vandaag, waar we mogen spreken van een heus sportrecht. Waarover wordt gepubliceerd en dat wordt gedoceerd."

Heeft dat te maken met het feit dat, sinds u er in 1975 als piepjonge afgestudeerde in werd geworpen, sport steeds meer echte business is geworden?

"Uiteraard heeft het daar een stuk mee te maken. Maar ook de kleine sportbeoefenaar, waar er geen economische of commerciële factoren een rol spelen, heeft zijn rechten. In de perceptie leeft dat sportrecht doping is en dat het alleen maar de grote kanonnen zijn, maar dat is niet waar. Die dopingzaken worden gehypet, overgemediatiseerd, vanwaar een perceptie wordt gecreëerd dat sportrecht gelijk is aan doping. We werken hier op kantoor momenteel met drie mensen fulltime op sportrecht, de dopingzaken samen stellen daarbij nog geen tien procent voor. Maar de contractuele zaken halen de media niet. Ik betreur dat als er bij de grote kanonnen als Iljo Keisse, Tom Boonen of Greg Van Avermaet een afwijkend analyseresultaat is of ook maar iets van een zweem van dopingsfeer is, je wel meteen drie bladzijden in de kranten krijgt."

Dat botst met het rechtsbeginsel van onschuld zolang het tegendeel niet is bewezen.

"Ik heb het al honderd keer gezegd en ik doceer het ook: het vermoeden van onschuld, net als het geheim van het onderzoek. Het onderzoek wordt op straat gegooid! Wanneer er een zaak is, weten sommige mensen uit

FOTO: PHOTONEWS

"HET VERMOEDEN VAN ONSCHULD IS VOOR MIJ NOG ALTIJD EEN HEILIG BEGRIP"

de media dat soms al eerder dan de betrokken sporter. Ik kan voorbeelden geven van sporters die, nog voor ze een aangetekend schrijven hebben ontvangen, gecontacteerd worden door een journalist met de vraag wat er aan de hand is. Terwijl de man of de vrouw in kwestie nog niet weet waarover het gaat! Het vermoeden van onschuld is voor mij nog altijd een heilig begrip, dat permanent in vraag wordt gesteld door de feitelijkheden, waarbij een perceptie wordt gecreëerd en waarbij er steeds onherstelbare schade is. Je krijgt drie bladzijden waarop gezegd wordt dat die of die atleet buiten de lijntjes heeft gekleurd. Schuldig! Wanneer je dan later een vrijspraak krijgt, staat het op bladzijde 27. En vervolgens – en daar heb ik het nog moeilijker mee – wanneer de sporter later een wedstrijd wint, staat er dan: 'Eerder dit jaar kwam hij nog in opspraak voor enzovoort'. Er is geen opspraak, vrijspraak is vrijspraak! Die materie wordt gehypet, terwijl ik me soms toch de maatschappelijke relevantie ervan in vraag stel. Het verdient uiteindelijk eens een juridisch-maatschappelijk debat en een correcte context."

Profsport en bij uitbreiding ook uw beroep bestaat grotendeels bij gratie van die overmediatisering.

"Ik werk toch liever in de luwte. Dat is ook de reden waarom ik zelden of nooit interviews geef. Ik word regelmatig gecontacteerd door *De Zevende Dag, Terzake* en andere *Van Gils & Gasten,* maar ik ga daar veelal niet op in, daar ik vind dat er al genoeg zijn die, niet gehinderd door enige kennis van zaken, over van alles hun mening willen geven. Ik werk liever in de luwte, voor mijn cliënt, en ik haal graag resultaat voor die cliënt. Als die cliënt dan tevreden is, zal hij zelf wel *Radio Peloton* spelen."

Procedurepleiter

Uw bekendste uitspraak is ongetwijfeld: 'Sportrecht eindigt niet aan de stadionpoort'.

(*lacht*) "Dat is een boutade die me nog altijd achtervolgt!"

Anderzijds leeft in de publieke opinie de gedachte dat de klepel nu soms te veel naar de andere kant doorslaat, dat er door 'de advocaten' niet zelden procedurefoefjes worden gebruikt om sporters vrij te krijgen.

"Dat verhaal van die procedurefoefjes, je kent dat, ik word ook een procedurepleiter genoemd ... Hans Rieder heeft het vorige week nog gezegd: een procedure is er niet voor niets. Als er staat dat dat moet gebeuren, doe dat dan! Dan maak je geen procedurefouten. Het is niet de sporter die de regels heeft geschreven! Doe een onderzoek op een B-staal. Ik ben toevallig net met een dossier bezig waarbij een A-staal afwijkende waarden vertoont en men vraagt niet of er een B-analyse moet worden gedaan. Dat noem ik een flagrante schending van de rechten van de verdediging. Ook een atleet heeft recht op verdediging. Ik noem het dan ook geen foefjes, ik denk dat de procedureregels in onze rechtstaat een noodzakelijk gegeven zijn, een noodzakelijk kwaad misschien, maar ook een garantie. Een atleet mag geen fouten maken of hij wordt neergeschoten. Maar degene die het onderzoek voert wel? Ik krijg liefst vrijspraak op grond van inhoudelijke zaken. Maar wanneer ik als advocaat zie dat er ergens regels worden overtreden, regels die niet door de sporter zelf zijn gemaakt, en ik zie de mogelijkheid om dat aan te kaarten, dan kaart ik dat ook aan. Het is zelfs mijn verdomde plicht!"

FOTO: INFOTONDS

Met Sugar Jackson voor het dopingtribunaal in 2010.

Doet u enkel sportzaken?

"Op kantoor doen wij alles. Als ik voor iets anders word gecontacteerd, bespreek ik de zaak met de cliënt en de gespecialiseerd advocaat. Ik doe ook nog echtscheidingen, maar veelal is het dan omdat de cliënt een sporter is. En onlangs ben ik nog gaan pleiten voor een politierechtbank, omdat het een voetballer was die veertig kilometer per uur meer dan de toegelaten snelheid had gereden."

Hoe ver staan we er vanaf dat een niet-geselecteerde of niet-uitgenodigde atleet gaat procederen?

"Daar staan we zeker niet ver vanaf, want ik heb het al gedaan! In de zaak Tom Boonen, die niet mocht deelnemen aan de Tour de France (*in 2009, wegens betrapt op cocaïne, nvdr*). Toen zijn we eerst naar het Tribunal de Grande Instance in Nanterre gaan pleiten en later voor de Cour d'Arbitrage du Comité Olympique Français in Parijs. Leuk eigenlijk, dat was in de Pierre de Coubertinzaal, waar deelnemen belangrijker is dan winnen. ASO was er door *Madame* Amaury in hoogsteigen persoon vertegenwoordigd, samen met haar advocaten. Wat is er daar gepleit? De redelijkheid en de proportionaliteit. Eén: de rechten van de verdediging. Een atleet wordt uitgesloten op basis van een zaak waarvoor hij nog niet is veroordeeld en bovendien niet veroordeeld kan worden, omdat wat daar gebeurde, behoorde tot de privésfeer en zich niet binnen het kader van een competitie. Dus zijn z'n rechten op verdediging zwaar geschonden. Twee: ze hebben die beslissing genomen zonder enige inhoudelijke kennis van het dossier. Drie: het recht op arbeid. En vier: de afweging van belangen, waar je die redelijkheid en de proportionaliteit hebt. Er is donderdag een beslissing genomen, en op zaterdag is Tom in Monaco gestart. De rechten van de organisatoren en selectiecomités zijn er toch wat beperkter door geworden."

> "IK HEB DE EVOLUTIE MEEGEMAAKT VAN SPORT *OF* RECHT, OVER SPORT *EN* RECHT, NAAR VANDAAG, WAAR WE MOGEN SPREKEN VAN EEN HEUS SPORTRECHT"

Naast sportadvocaat wordt u ook weleens dopingadvocaat genoemd. Heeft u eigenlijk verstand van doping?

"Ik ben maar een simpele jurist, maar ik laat me natuurlijk bijstaan. Ik ken een aantal professoren met wie ik al een aantal zaken heb gedaan, op basis van wier verslagen er vrijspraak is gevolgd. Samenwerking is op dat vlak wel nodig."

Niet overal kan een wetenschappelijk onderbouwde expertise soelaas brengen. Neem nu eens de beruchte zaak Criquielion-Bauer die u ooit pleitte.

"Dat is een kwestie van de appreciatie. Je zit dan op het domein van de aansprakelijkheid, zoals in de eerste zaak die ik ooit pleitte, Berckmans-Pijnen. Elk jaar doe ik de test met mijn studenten aan de VUB. Ik laat ze in het leslokaal op YouTube de beelden van de val van Criquielion bekijken. De ene helft moet de verdediging van Criquielion opbouwen, de andere die van Bauer. Ik doe overigens hetzelfde met de zaken Lozano-Desloover en met Witsel-Wasilewski. De beelden zijn de weergave van de feitelijkheid. En dan heb je je juridische aanknopingspunten. En de appreciatie in concreto. De helft die Bauer verdedigt maakt een verdediging waar geen speld tussen te krijgen is. En ook de verdedigers van Criquielion hebben een verdediging die perfect is, weer geen speld tussen te krijgen. En dan zit je daar als rechter, als magistraat, en je moet oordelen. Ik zal je eerlijk zeggen, ik heb de spurt tussen Criquielion en Bauer ondertussen zeker honderd keer bekeken, ook in de rechtszaal begeleid door de deskundige commentaar van een door

Lees verder op pagina 7

GOLAZO

Elevating passion!

GOLAZO is a leader in the combined fields of Sports, Media & Entertainment.

BELGIUM | FRANCE | GERMANY | THE NETHERLANDS | KENYA

WWW.GOLAZO.COM

Vervolg van pagina 5

Bauer ingehuurde Canadese professor in de bewegingswetenschappen. Als je de beelden bekijkt door de ogen van Bauer, doet hij niets fout. Als je ze bekijkt door de ogen van Criquielion, zeg je dat Bauer toch wel van zijn lijn afwijkt. Dat is nu eenmaal de appreciatie in concreto."

De eerste rechter

De lijst met de zotste doping-smoezen is alom bekend, dat tart soms toch alle grenzen van de geloofwaardigheid?

"Ik word gevraagd door atleten die door een brief die ze gekregen hebben totaal uit hun comfortzone zijn, waar je als advocaat hun laatste reddingsboei bent. Die atleten zitten in een underdogpositie, want ze zijn al gestigmatiseerd met een stempel van dopingzondaar of contractverbreker. Soms is het een eenzaam beroep. Je zit daar dan met iemand die je zijn verhaal vertelt. Die op de eerste consultatie niet alles zegt, op de tweede al wel en dan heb je ondertussen het dossier kunnen inkijken. Samen met die man ga je vechten tegen wat al reeds een veroordeling is, tegen de instanties. Ik denk dat ik mag zeggen dat, als ik die evolutie dan zie, de instanties het vandaag op een serieuze manier doen. Wat vroeger zeker niet altijd het geval was. Een advocaat is meer dan een technicus. Ik wil de kritische kracht niet verliezen."

Weigert u weleens zaken?

"Ja."

Waarom?

"Ondertussen ben ik er 42 jaar mee bezig. Ik blijf erbij dat de advocaat de eerste rechter moet zijn. Ik neem geen zaken meer aan waarvan ik tevoren weet dat ik met mijn hoofd tegen het beton ga lopen. Ten tweede is er ook altijd een dossier, en mijn uitgangspunt is: pleit nooit tegen een dossier. Kom je in een situatie waarin de beelden duidelijk zijn, dan ga je niet tegen die beelden of de verklaringen of de getuigen in pleiten. Dan ga je dat proberen te kaderen, het waarom zoeken. Dat is een andere insteek. Alles wordt ook telkens besproken en afgetoetst met meester Kristof De Saedeleer (*ooit prof-voetballer in eerste klasse bij Eendracht Aalst, nvdr*), sinds kort overigens ook vennoot in de associatie.

FOTO JOHNNY MARSCHALCK

Mooi afscheidsbeeld van de hand van de – letterlijk – meester: Tom Boonen 's ochtends voor zijn allerlaatste Parijs-Roubaix.

Onlangs had ik een zaak waarbij een wielrenner werd beschuldigd voor opzettelijke slagen en verwondingen. Ik heb dat kunnen ombuigen tot onopzettelijke slagen en verwondingen, wat naar de financiële afhandeling van de zaak een heel andere insteek is."

De meeste topsporters haten verliezen. U verliest zelden.

"Dat zeg jij. Je kunt geen honderd procent scoren, ik verlies ook zaken. Maar het is inderdaad de bedoeling gelijk te halen, ja."

Heeft u weleens gelijk gehaald in een zaak waarvan u kunt zeggen: "Die was schuldig"?

"Ja. Is dat verkeerd? Als de rechter mijn cliënt gelijk geeft, krijg ik daarmee in ondergeschikte orde ook gelijk. Een rechter heeft altijd gelijk en dat moet iedereen aanvaarden."

Zijn uw cliënten altijd atleten, of soms ook clubs, federaties of organisatoren?

"Vanaf het begin heb ik een zeer duidelijke keuze gemaakt: de rechten van de sportbeoefenaar, niet van de overheden, de organisatoren. Toen ik ermee begon in 1975, eindigde sportrecht dus nog aan de stadionpoort. En als je op die poort moest gaan beuken, kon dat alleen maar door een kant te kiezen. Dat was een zeer bewuste keuze: de rechten van de sportbeoefenaar. Dat is ook de titel van een van mijn boeken. Ik heb nog geen boek geschreven genaamd 'De rechten van de sportclubs'. Je kan niet in het ene dossier pleiten dat het onrechtvaardig is dat de atleet dit en dat en dan twee dossiers later het omgekeerde gaan pleiten dat het zeer rechtvaardig is dat de atleet dit en dat ...

Al moet ik eraan toevoegen dat dit inmiddels gewijzigd is. De krijtlijnen zijn uitgezet. Sinds een aantal jaar pleit ik ook voor clubs. Maar alleen als er geen sporter rechtstreeks bij betrokken is. Dat is mijn voorwaarde, zoals het ook mijn voorwaarde is dat zij aanvaarden dat het mij niet het recht ontneemt voor de sporter op te komen bij conflict. Ze weten en aanvaarden dat."

Anticipatief sportrecht

Was u, toen u in 1975 in de sport begon, al een groot sportliefhebber?

"Mijn sportliefdes waren voetbal en wielrennen. Ik was zelf een voetballer en een tennisser. Bijna alles wat met een bal was, lukte een beetje. Ik heb nog krachtbal gespeeld in eerste nationale. Toen kreeg ik de mogelijkheid om in de sport actief te zijn. Ik heb er ook altijd een punt van gemaakt om naar elke sporter minstens één keer per jaar te kijken. In het begin had ik een paar cliënten uit de atletiek. Dan ging ik naar de Vlaamse atletiekkampioenschappen op de Heizel. Daarna kwamen er een paar motorcrossers. Vervolgens was er de whereaboutszaak van Sugar Jackson. Ik was nog nooit naar boksen geweest, maar toen ben ik op uitnodiging van Sugar eens naar een training geweest. Dat sprak me aan en ik denk dat ik de laatste vijf jaar weinig bokswedstrijden in Vlaanderen heb gemist."

Mee scanderen met de Sugar-fans: "Oep z'n bakkes, oep z'n bakkes"?

"Ik hou het dan toch een beetje bescheiden, ik riskeer immers altijd dat er een camera staat. Maar dat is niet onbelangrijk, je moet de geur van de kleedkamer, van het veld kunnen opsnuiven."

Renners van hun fiets gevallen door een kwak, voetballers gevallen door een moordende tackle, atleten van hun voetstuk gevallen door doping of andere ongein, u krijgt voornamelijk de lelijke kant van de sport te zien.

"Naast de boutade 'sportrecht eindigt niet aan de stadionpoort' en die uitdrukking 'de doodgraver van de sport' is er nog één die me al jarenlang achtervolgt: 'Hart voor de sport en hard voor de sport'. Ik kom bij Sugar Jackson in de kleedkamer voor hij klappen gaat uitdelen maar er ook evenveel gaat krijgen, ik mag mee op verkenning in Parijs-Roubaix ... Ik zie de sporter in zijn eigen biotoop. De sporter die op een piëdestal wordt geplaatst, door zijn familie, door zijn club, door zijn werkgever. Tot de dag waarop hij die brief krijgt. Dan komt er de zorg voor de atleet. Ik kan die niet loslaten. Het sportrecht zoals we dat in Vlaanderen kennen is reparatief, we zijn nog altijd niet toe aan anticipatief sportrecht. En met dat reparatieve sportrecht ga ik de sporter verdedigen. Dat is de aard van het beestje zeker?"

Wat bedoelt u met anticipatief sportrecht?

"Als bijvoorbeeld een atleet een contract ondertekent, hij dat tevoren eens laat nalezen. Dan kun je er tevoren al een aantal valkuilen uithalen. Veelal laten sporters zich daarin niet bijstaan."

Wordt uw vakgebied door uw confraters in de advocatuur als volwaardig beschouwd?

"Het feit dat we er hier met drie op werken wil al zeggen dat het binnen het kantoor een geapprecieerde niche is. Toen ik in 1975 mijn eerste zaak deed, was er nog geen sportrecht. Je kiest dan op een bepaald moment bewust om die richting uit te gaan, en er zijn er veel die mij meewarig bekeken. Wat ga je nu doen? Het was niet meteen de lucratiefste business. Dat is sindsdien geëvolueerd. Ik krijg nu elk jaar tot soms wel tien aanvragen van stagiairs die sportrecht willen doen. Werken in je droomgebied kan toch alleen maar mooi zijn?" ■

"IK WERK LIEVER IN DE LUWTE, VOOR MIJN CLIËNT, EN IK HAAL GRAAG RESULTAAT VOOR DIE CLIENT. ALS DIE CLIËNT TEVREDEN IS, ZAL HIJ ZELF WEL *RADIO PELOTON* SPELEN"